

KERKDIENSTEN

COMMUGNY – 11.00 uur Temple Saint-Christophe
Zondag 18 december – Ds. Frans Bouwen Kerstviering, Salle de Fleuri, <u>1268 Begnins</u> Koffie en Brocante vanaf 10 uur, dienst om 11 uur
Zondag 25 december – Ds. Frans Bouwen - Kerstdienst
Zondag 15 januari 2017 – Ds. Frans Bouwen
<i>Voor de dienst in Commugny kunt u rond half elf van de trein in Coppet gehaald worden (contact M. Bruning, Scriba).</i>
De verdere diensten in 2017 zullen worden gehouden op: 12 februari, 12 maart**, 16 april (Pasen), 14 mei, 4 juni (Pinksteren), 10 september, 15 oktober, 12 november, 25 december
**Bij de dienst van 12 maart: na de dienst zal de jaarlijkse gemeentevergadering plaatsvinden. Reserveert u alvast de datum!

DE VIERDE BRIEF VAN FRANS AAN DE NPG RONDOM HET LAC LÉMAN

Gemeente van Christus!

In oktober was ik weer in uw midden en mocht daar de drie kringen – Genèvekring, Koogerkring en de Mystiekring – leiden met veel plezier. Dit naast het gezamenlijk vieren van de zondagse eredienst en het bezoeken van gemeenteleden in hun eigen omgeving of op een andere locatie. Uit de kringen kwamen vragen op over wat genade van God is, wat de eerste zin van het zo bekende 'Onze Vader'-gebed inhoudt en betekenen kan, en hoe gegroeid mag worden in het gelovend en ook twijfelend leven dat wij nu eenmaal leven. Dit alles riep bij mij weer de vraag op hoe en waar gegroeid mag worden in de genade van God welke is aangezegd in Jezus Christus en dit tot eer van God die niet één van de goden is, maar als een goede Vader Een is en onze Vader wil zijn. Ik schrijf jullie bewust 'mag', want het geloof dat deze, onze Vader, wil is niet opgelegd zodat jullie gebukt gaan onder te vele lasten en verplichtingen die dan alleen maar religieus van aard zijn, slechts menselijke invulling van wat wij over God bedenken, en niet met God beleven. Deze God, onze Vader, heeft gekozen voor het aangaan van een verbinding met ons, voor een relatie, die in de Geest van zijn waarheid tot bloei mag komen. Daarin klinkt bevrijding en vrijheid door, daaruit blijkt barmhartigheid en volharding, daarmee verankert zich liefde en trouw. Dit vormt de kern van God's genade dat in wezen 'gunst' is ten bate van de mens in de huidige wereld. Hoe komt het dan dat er sommigen zijn, zo niet zeer velen, die genade van God niet als 'gunst' beschouwen, maar eerder als een opgelegde verplichting of zelfs een aantoonbaar falen van God's handelen in de wereld? Zij vragen zich af of natuurlijk of ander geweld, tegenslagen van allerlei aard, ellende en ziekte niet door God's genade tegengehouden hadden moeten worden. Daarmee plaatsen zij God, onze Vader, terug in de rij van goden. Want God, onze Vader, als goede Vader, heeft zich in liefde, barmhartigheid en trouw kwetsbaar gemaakt

naast ons mensen in de huidige wereld om met Hem in zijn Geest van waarheid toe te groeien naar wat van Hem uit – dus uit-eindelijk – komen gaat. Daarom bidden wij voortdurend dat 'Uw Koninkrijk kome'. Als een goede Vader heeft Hij met volledige overgave zich van zijn almacht ontdaan, zelfs in Jezus Christus, en heeft Een willen worden met ons. Zoals de Fransjoodse filosoof Emmanuel Levinas het ooit aangaf: 'alleen de Almachtige God kan van zijn almacht af'. Geen god die dit deze God, onze Vader, heeft na kunnen doen! Wij bevinden ons dus in een voortdurend groeiproces, binnen elke generatie weer opnieuw, om gaandeweg het hoe en waar van God's genade, zijn 'gunst', te leren kennen. Zo groeit God aan de mens waar de mens aan God groeit. Wanneer wij dan evenzeer in liefde en barmhartigheid en trouw volhardend leven binnen de dagelijkse ruimte die ons allen gegeven wordt dan krijgt de Geest van deze God, Een en onze Vader, de kans om aan en met ons te werken midden in deze wereld die overspoelt blijft door nood, bedreiging, strijd, ziekte, armoede, ellende en narigheid. Kijkt naar onze handen, ziet in onze ogen, hoort met onze oren, loopt op onze voeten, ademt met onze longen en bemerkt dat wie wij zijn of wie wij geworden zijn gedragen is door deze God. Deze 'gunst' is ons als zijn genade in liefde naar waarheid gegeven. Samen vormen wij de eer van God in de relatie die gecreëerd is. Niet zichtbaar, niet tastbaar, maar leefbaar staat zijn Geest ons bij, in en bij de kleine dingen, in en bij de grote dingen die wij allen meemaken.

Deze brief schrijf ik jullie op 7 november 2016 te Voorburg, de geboortedag van Albert Camus (1913), Frans schrijver, essayist en Nobelprijswinnaar literatuur, met in gedachte zijn uitspraak: '...liefde die niet bestand is tegen confrontatie met de werkelijkheid is er geen.'

Op deze wijze wil ik alle NPG-leden en (nog) niet-leden van harte danken voor de mooie, geanimeerde, toegewijde en uitstekend georganiseerde Ambtsbevestiging en Intrede op zondag 20 november jl. Het was een waar Feest! Thans trekken wij op naar het Feest van Kerstmis en doen dit door eerst door de periode van Advent – hetgeen betekent: komst, wat op je aan- of toekomst – heen te gaan. Het gaat daarbij om het licht: 'er zij Licht!' Licht van leven, licht van vreugde, licht van liefde, vrede en gerechtigheid.

Frans Bouwen

TWEE KERSTGEDICHTEN 2016

Dit jaar staan wij op Eerste Kerstdag stil bij de vlucht van het baby kind Jezus naar Egypte. Die vlucht was nodig vanwege de zogenaamde kindermoord die koning Herodes liet plaatsvinden. Onze beroemde Joost van den Vondel dichtte hierover:

Joost van den Vondel - O Kerstnacht.... (uit de Gijsbrecht van Aemstel)

O Kerstnacht, schoner dan de dagen,
hoe kan Herodes 't licht verdragen,
dat in uw duisternisse blinkt
en wordt gevierd en aangebeden?
Zijn hoogmoed luistert naar geen reden,
hoe schel die in zijn oren klinkt.

Hij poogt de Onnoozle te vernielen
door 't moorden van onnoozle zielen,
en wekt een stad- en landgeschrei
in Bethlehem en op den akker
en maakt de geest van Rachel wakker,
die waren gaat door beemd en wei.

Dan naar het westen, dan naar 't oosten.
Wie zal die droeve moeder troosten,
nu zij haar lieve kinders derft?
Nu zij die ziet in 't bloed versmoren,
aleer ze nauwlijks zijn geboren,
en zoveel zwaarden rood geverfd?

Zo velt de zeis de korenaren,
zo schudt een bui de groene blaren,
wanneer het stormt in 't wilde woud.
Wat kan de blinde staatzucht brouwen,
wanneer ze raast uit misvertrouwen!
Wat luidt zo schendig dat haar rouwt!

Bedrukte Rachel, schort dit waren:
uw kinders sterven martelaren
en eerstelingen van het zaad,
dat uit uw bloed begint te groeien
en heerlijk tot Gods eer zal bloeien
en door geen tirannie vergaat.

Joost van den Vondel

Ontstaan

O Kerstnacht, schoner dan de dagen is een traditioneel Nederlands kerstlied, gebaseerd op een rei in Vondels toneelstuk *Gijsbrecht van Aemstel*, dat ter gelegenheid van de opening van de Amsterdamse schouwburg van Van Campen rond Kerstmis 1637 in première ging.

In navolging van de klassieken sloot Vondel de bedrijven af met een, aan de Griekse koorzangen verwante, gesproken of gezongen lyrische bespiegeling, die los van de handeling stond. Het derde bedrijf wordt afgesloten door nonnen, die met de Rey van Klaerissen een lied over de kindermoord van Bethlehem doen klinken.

De rei ging later een afzonderlijk bestaan als kerstlied leiden. Het werd onder meer opgenomen in het *Livre Septième* van 1644. De liedmelodie en haar meerstemmige zetting worden afwisselend toegeschreven aan de componisten Cornelis Padbrué en Dirk Janszoon Sweelinck

Inhoud

De Kindermoord van Bethlehem is de naam waarmee de enkel in het Evangelie volgens Matteüs vernoemde infanticide, die plaatsvond na de geboorte van Jezus, aangeduid wordt. Volgens Matteüs zou hiermee een profetie van Jeremia vervuld

worden: "Een stem werd gehoord in Rama, geweest en veel geweeklaag; het was Rachel, die weende om haar kinderen, en zij wilde zich niet laten troosten, omdat zij er niet meer zijn."—Jeremia 31:15 / Matteüs 2:18. Rachel, de geliefde vrouw van Jakob, werd in Bethlehem begraven.

Dichter

Joost van den Vondel (Keulen, 17 november 1587 – Amsterdam, 5 februari 1679) was een Nederlandse dichter en toneelschrijver wiens productie vele genres omvat, waaronder gelegenheidspoëzie, emblematiek, satires, hekeldichten, lofdichten en heldenepiek. Zijn grootste betekenis ligt echter in zijn dramatische werk, waarvan de *Gijsbrecht van Aemstel* (1637) het bekendste is.

De Nederlandse dichter Muus Jacobse dichtte over:

DE VLUCHT NAAR EGYPTE

Wat heeft de boze koning je geboden
Soldaat? „Een kind dat lacht om mijn geweld
Is door de wijzen uit een ster gemeld:
Zoek mij dat kind, soldaat, om het te doden."

Wat maakte je zo grimmig en verwoed,
Soldaat? „Het is mijn dreigen niet ontweken,
Maar het heeft naar mijn blinkend mes
gekeken
En blij een wonderlijk nieuw spel vermoed."

Wat fluister je nu aan zijn ledikant,
Soldaat? „Ik zal je ezeltje gaan tuigen,
Dan gaan wij samen voor een lange tijd
Naar Egypte — dat is een heel ver land... .
En alle palmen zullen voor je buigen,
Omdat jouw ezel naar Egypte rijdt."

(Muus Jacobse, 1909-1972)

BEREIKBAARHEID DS FRANS BOUWEN

Zoals bekend ben ik in beginsel zeven dagen per maand aanwezig rond het Lac Léman, bijna altijd de week na mijn voorgaan in onze maandelijkse eredienst. Ik verblijf altijd in kamer 6 van de Auberge Communale te Prangins (VD), mijn oude woonplaats. Mocht ik dringend nodig zijn wanneer ik niet rond het Lac Léman vertoef, dan kunt u het beste een berichtje sturen naar mijn mobiele telefoon +31 6 5184 5980. Per e-mail kan ook op fbouwen@xs4all.nl, MAAR er zijn wel eens wat e-mails waar ik niet aan toe kom.

U en jullie allen goede Advents- en Kerstdagen toewensende en tot spoedig, met hartelijke groet,

Ds Frans Bouwen

Bijbelkringen

Donderdag 22 december 2016 – Koogerkring van 14.30-16.30 uur

Adres: De heer en mevrouw Willem en Johanna Schipperijn, Chemin la Grande-Gorge 12A, 1255 Veyrier

Behandeld wordt het 'Onze Vader', en daarvan het 'Uw Koninkrijk kome';

De Genèvekring en de Mystiekring komen niet bijeen in de week voor Kerst.

Maandag 16 januari 2017 – Genèvekring van 19.00-21.00 uur

Adres: De heer en mevrouw Albert en Leonie van Daalen, Chemin Petit-Sionnet 30, 1254 Jussy

Aan de hand van recente gesprekken over Erasmus, een beschouwing daaruit over 'genade', bespreken we met verwijzing naar het Evangelie van Johannes het 'Waarom?!Daarom!?' bij vragen betreffende geloof en leven

Woensdag 18 januari 2017 – Koogerkring van 14.30-16.30 uur

Adres: nader te bepalen bij wie en waar en over wat precies uit het 'Onze Vader'

Donderdag 19 januari 2017 – Mystiekring van 10.00-12.00 uur

Adres: De heer en mevrouw Evelinus en Barbara Vogelesang, Chemin de Chantemerle 30, 1132 Lully (VD)

De Mystiekring beëindigt het lezen van het boekje over de leerregels van Benedictus.

Kerstmis 2016

Het einde van het jaar nadert. Wij kijken terug en zien tot ons grote verdriet dat er met vrede nog geen voortgang is gemaakt. Ook het begrip naastenliefde blijft nog altijd in het verborgene. Tenminste zo lijkt het. Nog bijna iedere dag geeft de televisie armzalige beelden van vluchtelingen in grote hoeveelheden, met kleine kinderen. Dit alles gebeurt, ondanks onze gebeden, om troost en steun en om hulp. Wij zouden moeten bidden om de mensen met spirituele inspiratie te voeden om van vijandschap vriendschap te maken. Dit vraagt ongetwijfeld een lange weg, met veel inspanning. Maar begaat men deze weg dan kan men zich verzekerd weten van de steun van God.

Wij vieren met Kerstmis de geboorte van het kindeke Jezus, dat circa 2000 jaar geleden plaats vond. Voor ons mensen al een lange tijd. Vergeleken met de tijd dat de aarde bestaat echter een hele korte tijd. De aarde zal wel blijven bestaan en daarmee de mens ook. In deze 2000 jaar is de wetenschap gestadig voortgeschreden en zij ontwikkelt zich nog steeds. Een nieuwe manier van denken zette met bijvoorbeeld Galilei (1561-1642) in. Galilei ontdekte dat de aarde niet het middelpunt van het heelal is, waar de zon en de planeten omheen draaien, maar de aarde om de zon draait, en zijzelf ook nog eens om haar as draait. Dit is een tegenspraak met de bijbelse verhalen (Genesis 1). Enkele eeuwen later kwam Darwin (1809-1889) met zijn evolutie theorie. De mens wordt biologisch gerekend tot de dieren en wel tot de zoogdieren. De mens zou dus niet geschapen zijn door een ingrijpen van boven. Geloofden de mensen eertijds dat ziekten een straf van God was, door de medische vooruitgang is door de nieuwe manier van denken het geloof terzake afgenomen. Zo lijkt het of de wetenschap het geloof verdringt. Er

blijft echter nog zoveel over, waar geloof en hoop het denken kan beïnvloeden. Bijvoorbeeld een gelovige samenleving met een omgang van mensen die bereid zijn er voor elkaar te zijn. Geïnteresseerdheid in elkaanders leven is iets wat mensen dichterbij elkaar kan brengen. Meer contact met elkaar leidt tot naastenliefde. De wereld wordt voller en de mensen dringen om het eerste aan de beurt te zijn in een winkel. Het egoïsme lijkt toe te nemen. De strijd om het bestaan verhardt daardoor. Hierdoor ontstaat vervreemding. Niet vriend zijn maakt de ander agressief maar agressiviteit maakt de ander tot vreemde. Op de aarde is voldoende om aan ieders behoefte te voldoen, maar niet aan ieders begeerte. De wijze van geloven verandert. Angst voor ziekten is enorm verminderd, door de vooruitgang van de medische wetenschap. De naaste lijkt dus vervreemd en ver weg, maar bij rampen zien wij hoe medegevoel plotseling wordt opgeroepen waardoor mensen alles opzij zetten en alles overhebben voor een slachtoffer. In de moeilijkste omstandigheden kan barmhartigheid zich uiten in daadwerkelijke naastenliefde. De mens wil in vrede leven, omringt door zijn familie. Hij haat een situatie, waarin hij moet leven in oorlogsgevaar. In de wereld van vandaag zijn op vele plaatsen gewelddadige conflicten waar oorlog gevoerd wordt. Deze wereld heeft mensen nodig met geloof en hoop, die strijden voor vrede. Desiderius Erasmus ze; 'Gij wilt oorlog voeren? Onderzoek dan eerst wat vrede is: wat de eerste voor goeds en de laatste voor kwaads meebrengt; en bereken dan eens of het werkelijk loont de vrede met de oorlog te verwisselen'. Martin Luther King zei: 'De liefde is een krachtiger wapen dan de grootste kernbom; de kernbom kan slechts vernietigen, liefde kan van vijanden vrienden maken'. Kerstmis : het feest van de geboorte van Jezus Christus. Zoon van God. In het duister van de Kerstnacht straalde het licht van vrede op aarde en liefde voor de naaste. Mogen wij de passie behouden om voor vrede te blijven vechten.

Ik wens U allen alsmede diegenen die U dierbaar zijn, mede namens Kontakt gezegende en vrolijke kerstdagen en een voorspoedig en gezond Nieuwjaar toe.

Geert van Mesdag

Van de brocante tafel

Het al
Zal ik reizen naar een ster,
Noord of Zuid, 't is even ver,
diep in mij zelf, voel ik het Al,
ik ben hier en overal
(Toon Hermans)

Ja, ik ben hier en ook al weer een beetje in de wintersfeer naar het Kerstgebeuren toe. Dat betekent de brocante weer uitzoeken, klaar zetten voor 18 december de kerstviering in Begnins. Mocht u nog spulletjes, bulletjes of sieraden voor ons hebben, bel dan gerust naar het comité. Wij komen het ophalen voor onze viering.

Namens het comité

Barbara Vogelezang (021-802 21 13), Gerrie Bonthond (0033-450 41 03 56)

Overdenking op Zondag 20 november 2016 om 11.00 uur te Commugny In de Eredienst tot Bevestiging als predikant van de Protestantse Kerk in Nederland (PKN) van drs Frans Bouwen en zijn intrede bij de Nederlandse protestantse Gemeente rond het Meer van Genève (NPG)

door Ds Carel ter Linden, emeritus predikant van de Kloosterkerk te 's-Gravenhage

Lezingen Ezechiël 34 : 6 , 15; Joh 10 : 10,11,14,16

Overdenking voorafgaande aan de bevestiging

Er bestaat een oude, nog stomme film van Charlie Chaplin, The Pilgrim. Daarin speelt hij een boef, die op een zondagochtend uit de gevangenis weet te ontsnappen, en hij rent wat hij kan door de stad, tot zijn oog valt op een vijver met daarnaast een hoopje kleren, dat duidelijk toebehoort aan iemand die daar aan het zwemmen is. Hij bedenkt zich geen moment, ontdoet zich van zijn gestreepte bajespak, en trekt snel die vreemde kleren aan. Hij rent verder in wat een keurig zwart pak blijkt te zijn, en hij neemt bij het station de eerste de beste trein om bij het eerstvolgende station weer uit te stappen. Hij valt dan in de handen van een kerkenraad, die begrijpt dat dit de dominee moet zijn, die die ochtend zou komen preken. Hij wordt hartelijk ontvangen, en dan moet hij wel mee, er is geen ontkomen aan. Hij wordt de kerk binnen geleid, het orgel speelt al. Even later staat hij op de kansel en ziet een gemeente voor zich die daar in gespannen afwachting klaar zit. Ja, en wat moet je dan?

Dan schiet hem gelukkig op tijd een verhaal te binnen, het verhaal van David en Goliath. En hij speelt het de gemeente voor. Beurtelings is hij die ontzagwekkende Filistijnse reus, met zijn enorme pantser en een vervaarlijke lans, waarmee hij de slagorden van Israël danig imponeert, en even later is hij de kleine David, die die reus tegemoet gaat, met geen ander wapen in zijn hand, dan een herdersslinger met daarin, zoals een kinderliedje zegt, 'een steentje zo klein als het menselijk geloof'. En de gemeente leeft intens mee, zij krimpt ineen bij het zien van die kolossale kampvechter, en zij ademt weer op als ze de moed ziet van de jonge David die op die reus afgaat en wacht in spanning wat er gebeuren gaat...

Nu komt de man die vanmorgen uw dominee wordt wel niet uit de gevangenis, al weet hij alles van het vluchteling zijn, maar ook hij kwam met de trein hierheen, en verwisselde van kleren, en wordt bekleed met een hem nog onbekend ambt. En zo meteen moet hij de kansel op, ja, en wat moet je dan? En nu begrijpt u waarom dat verhaal van Charlie Chaplin mij zo dierbaar is: je hebt als dominee niets anders tot je beschikking dan een verhaal. Je hoeft niet meer te doen dan dat verhaal te vertellen en uit te beelden. Je hoeft je eigen verhaal niet te vertellen, bij voorkeur niet. Wel zijn het vreemde verhalen, waarmee een dominee komt, uit een oud boek, vanuit een andere cultuur, van een volk dat iets gezien heeft, iets dat heel hun denken heeft veranderd en zelfs dat van een groot deel van de wereld. Wat zij zagen was dat achter die grillige natuurgoden van zon en maan en regen en donder nog een hógere werkelijkheid schuil moest gaan, aan wie die hemellichamen slechts hebben te gehoorzamen. En daarmee ontstond een directe, persoonlijke verhouding van dit volk tot deze nieuwe God. Zij gingen hun bestaan ervaren als een roeping van Godswege om deze aarde en alle leven te dienen en te behoeden. En gaandeweg leren zij deze God kennen als een God van trouw en barmhartigheid en zorg, met name om de mens in nood, en zij beseffen dat zij deze God moeten zien te volgen, om zo het ware leven te ontdekken. En van dat leerproces, die zoektocht van vallen en weer opstaan, heeft dit volk de verhalen bewaard en aan hun kinderen doorgegeven, opdat zij ervan zouden leren en er op

hun beurt door zouden worden bemoedigd. En om ze weer door te geven aan hún kinderen.

Geloofsverhalen zijn het van het oude Israëel, verhalen over Abraham en Mozes en Jezus. En met die verhalen komt uw nieuwe predikant naar u toe. En wat ze zo boeiend maakt: die verhalen blijken van alle tijden, wij komen er zelf in voor. Wás het bijvoorbeeld maar verleden tijd, die moord van Kaïn op zijn broer Abel... Zijn naam luidt eigenlijk 'Hèvel', een klank zo teer als haar betekenis: *zuchtje wind, nietig...* Was het maar verleden tijd, dat verhaal. Maar de nietigen, de geringen in de wereld delven nog voortdurend het onderspit. De bijbel is een mensenspiegel. Dat maakt die verhalen ook zo spannend. Dat is toch ook het eerste wat wij doen als we een groepsfoto in handen krijgen van iets waar we bij waren? Even kijken waar ik sta. De theoloog Joop Eykman zei ooit over de verhalen van de bijbel (waarbij de één in het verkeerde bed stapt en een ander zijn broer bedriegt en ga zo maar door): 'Dáár héb je me weer...!'

Welnu, met die verhalen komt uw nieuwe predikant naar u toe. Met dat aspect van zijn werk, daar begint het mee. Het domineesambt wordt wel dat van 'herder en leraar' genoemd. Dat 'leraarschap', gemeente, het onder leiding van uw voorganger werkelijk leren verstaan van de bijbelse verhalen met hun diepe wijsheid, door de zondagse prediking en de huiskamerkringen, daar begint alles mee.

Maar een dominee is ook 'herder', of met een moderner woord, ook al is het latijn: pastor. Wij komen, zoals eerder gezegd, in die oude verhalen onszelf tegen, en dat kan iets bij ons losmaken dat ons diep raakt, en dat ons niet loslaat. Bovendien komen we in ons leven soms voor reus-achtige problemen te staan, en wij weten niet waar we de steentjes vandaan moeten halen om die te lijf te gaan. Dan kan het goed zijn om een keer de moed te vatten en met een vertrouwd iemand, buiten onze directe omgeving, hierover te praten.

In de psalmen gebruikt de dichter graag dat beeld van de herder om de diepe betrokkenheid van God bij de mensen aan te geven. Ook de profeet Ezechiël, die met een groot deel van zijn volk, zo'n zes eeuwen voor de jaartelling, in ballingschap naar Babel werd weggevoerd, gebruikt dat beeld. 'Mijn schapen', zo hoort hij een wanhopige God roepen, 'mijn schapen dwalen rond op alle bergen, over de gehele aarde raken zij verstrooid, en er is niemand die naar ze vraagt, of naar ze zoekt, ze raken verstrooid omdat er geen herder is... ' En dan ten einde raad zegt God: 'Ik zal zelf naar hen omzien, zoals een herder naar zijn kudde omziet. Dan zal ik één herder over hen aanstellen, die hen weiden zal..' En, gemeente, dan begrijpt u ook hoe, zes eeuwen later, de volgelingen van Jezus van Nazareth in hem die door God beloofde herder zijn gaan zien. 'Ik ben die goede herder', zou Jezus gezegd hebben. 'De goede herder zet zijn leven in voor de schapen'.

Er wordt verondersteld dat deze woorden niet afkomstig zijn van Jezus zelf, maar van zijn volgelingen, die hem van nabij hebben meegemaakt, en na zijn dood tot het besef kwamen: hij was voor ons die herder, waar Ezechiël van sprak, hij was voor ons die goede herder, die God op het oog had. En zo wordt in het ene na het andere verhaal ons overgeleverd, hoe Jezus als een ware herder met zijn volk omging, hoe hij zich het lot van werkelijk allen aantrok, met name dat van de Hèvels, de geringen van zijn volk. Hoe hij desnoods negenennegentig schapen achterliet om één weggelopen schaap te zoeken. Hoe hij zich bekommerde om de vanwege hun ziekte door iedereen gemeden melaatsen evengoed al om de van corruptie verdachte tollenaar. Hij meed zelfs de Romeinse bezetter niet en genas de zoon van een officier. 'Er zijn ook', zei hij bijna verontschuldigend, 'schapen die niet van mijn stal zijn...' Hij zonderde niemand uit en vroeg anderen datzelfde te doen.

Dat moet er in Jezus' dagen zijn gebeurd: dat mensen in zijn woorden de stem van God hebben herkend. Er zijn in ons leven vele stemmen, en die willen allemaal iets van ons.. Als er dan maar ergens een plek is waar wij ons diepste zelf kunnen terugvinden. Waar wij tussen alle stemmen die allemaal een beroep op ons doen en ons soms als wolven kunnen verscheuren, de stem van de herder herkennen. Zodat een mens weet of hij te maken heeft met de eigenaar van de kudde, of met een vreemde, 'Een vreemde volgen', noemde Jezus dat met een treffend beeld. En ach, er zijn er hier vanochtend misschien die daar duur voor hebben betaald, voor dat 'een vreemde volgen'...

Nog één zinnetje uit die ons overgeleverde woorden van Jezus, wil ik er uitlichten. Dat is waar Jezus zegt: 'De goede herder roept de schapen bij hun náám. Ik ken de mijne, en de mijne kennen mij.'

Een mens, gemeente, wil graag gekend worden. En zo érgens, dan wil een mens het hier, in het huis van God. Hij wil zich gekend voelen in de prediking. En hij wil zich herkend voelen in de gebeden. Dat is zo'n ongehoord teer en diep gebeuren: mensen gaan op de vleugels van jouw woorden mee de diepte in, tot aan de bodem van hun ziel, waar onze diepste vreugde heerst, maar ook onze diepste angst en onzekerheid en twijfel aan onszelf en aan de zin van ons bestaan. Waar alles zit wat wij mogelijk verdrongen hebben, en kom er alsjebliedt niet aan. Als dan iemand dat dan maar heeft herkend en dat heel eerbiedig en behoedzaam, in de preek, in de gebeden, in een persoonlijk gesprek, verwoordt... En ons zo dichterbij onszelf brengt, en daarmee dichterbij God. Hoe goed kan dat zijn. Een pastor kan geen oplossing brengen voor de vragen, de pijn van een ander. Maar die pijn zoveel men kan verstaan en zover men kan delen, dat kan werkelijk soms bevrijding en genezing brengen. En moge het uw nieuwe voorganger en u gegeven zijn, dat het zó zal zijn.

Het ambt dat Frans hier vandaag op zich neemt, vertrouw ik hem zo van harte toe. Helemaal voor het eerst dat hij dit werk begint, is het niet. Ik heb van nabij meegemaakt met hoeveel fantasie en warmte hij naast mij in de Kloosterkerk de functie vervulde van vicaris voor het jeugdwerk, in de omgang met hen die leiding gaven aan de kinderdiensten, in de omgang met de jong-volwassenen, en zeker ook met de teeners van de gemeente: die nam hij een keer mee naar Genève, waarbij dr Visser 't Hooft hen persoonlijk thuis ontving, iets wat zij nooit meer zouden vergeten. Zoals hij ze ook een keer twee weken meenam naar Israël, waar wij – ik was erbij – ontmoetingen hadden met zowel Joden als met Palestijnen, christenen en moslims.

Mensen bijeenbrengen, dat was wat Frans daarna zou blijven doen, met name toen hij, na een aantal jaren bij het vluchtelingenwerk betrokken te zijn geweest, hij in Den Haag een permanent Overlegorgaan tot stand bracht op het gebied van migratie, dat conferenties organiseert voor mensen die allen vanuit verschillende functies met dit wereld-omvattende probleem te maken hebben. Mensen uit Europa en Amerika en Azië die elkaar nooit eerder ontmoet hadden. En dat bewust buiten de officiële kanalen om, zodat de deelnemers zich vrijer voelen om te spreken. En je was verbaasd wie Frans daarbij met een heilige brutaliteit rond de tafel kreeg. Ooit maakte ik daar een cabaretliedje op, met daarin de zin: 'Straks komt het er nog van, dan drinkt ie Koffi met Annan...' En ja hoor, dan stapte een keer tot stomme verbazing van het Ministerie van Buitenlandse Zaken Kofi Annan voor een door Frans georganiseerde conferentie het Vredespaleis binnen.

En als ik hem dan vroeg: hoe speel je dat toch klaar? Dan zei hij: ik doe nooit anders dan ik als vicaris bij jou deed: mensen aanspreken op hun verantwoordelijkheid en zorgen dat ze luisteren naar elkaar buiten hun officiële

functies om. Het is dus niet helemaal waar, Frans, dat je nu na jaren eindelijk dominee wordt. Je bent het in wezen altijd geweest, in de voetsporen van je vader, die zich zo verheugd zou hebben als hij dit nog had mogen beleven.

Frans, ieder die jou kent, van wie een groot aantal vandaag uit ons land hierheen is gekomen om dit niet te missen, gunt het je zo van harte dat deze kans je toevalt om nog eens voluit herder en leraar van een gemeente te zijn. En wat bijzonder dat het nu juist déze gemeente is geworden, in deze voor jou zo vertrouwde omgeving, waar je zelf met Karin en haar beide dochters – liever zeg ik: júllie dochters – zulke intens gelukkige jaren hebt gehad.

Frans, het ga je – en u gemeente, het ga u - goed!

Bevestiging tot predikant, voorganger Ds Ter Linden

Voor wij overgaan tot de bevestiging van Frans Bouwen tot predikant van de Protestantse Kerk in Nederland, lees ik voor de kerkelijke verantwoording van het ambt van predikant.

Onze God, die deze wereld geschapen heeft en haar draagt en leidt, roept uit alle volken een gemeente tot zich om Hem te aanbidden en in woord en daad te getuigen van zijn koninkrijk, zijn rijk van gerechtigheid en vrede dat bestemd is deze aarde te vervullen.

Om de gemeente toe te rusten tot deze dienst in de wereld worden sommigen gevraagd een bijzondere functie op zich te nemen. Zo kent de gemeente de ambten van ouderling, diaken en predikant. Het ambt van deze laatste is de gemeente voor te gaan en te begeleiden in haar taak van aanbidding, getuigenis en dienst. De predikant zal, samen met de andere ambtsdragers, de gemeente, zowel de jongeren als de ouderen, door onderricht en gesprek helpen het spreken van God te verstaan en met hen zoeken naar Gods weg met de mensen in deze tijd, zowel in de wereld als geheel, als in de bijzondere situatie waarin de gemeente die hij dient leeft en werkt.

Hij zal, samen met de andere ambtsdragers, de gemeente helpen haar apostolaire, diaconale en pastorale taak in haar omgeving te vervullen, door haar te begeleiden in haar dienst aan de medemens, in gesprekken met christenen en niet-christenen, met hen voor wie het evangelie onverstaanbaar is geworden, met mensen die lichamelijk of geestelijk in nood verkeren.

De gemeente, wier leden dragers zijn van het ambt van alle gelovigen en die in haar taak door de bijzondere ambten wordt ondersteund, is geroepen het instrument te zijn van Gods vrede brengend werk in de wereld. Háár ambt, het ambt der gelovigen – is het beslissende. Van haar wordt verwacht, dat zij eensgeestes met Christus en in onderlinge gemeenschap en liefde haar dienst in de wereld zal vervullen.

Frans, ik nodig je uit om op te staan, en mij te antwoorden op de volgende vragen:.

Frans Bouwen,

Belooft u, in hechte samenwerking met uw medeambtsdragers van deze gemeente een toegewijd pastor en voorganger van deze gemeente te zijn,

1. door met eerbied voor het Woord van God te vertellen van het heil en het te vieren;

2. zorgvuldig te luisteren naar wat mensen over hun geloof en leven u toevertrouwen;

3. en getrouw te zijn aan de kerk in wier dienst u staat?

Wat is daarop uw antwoord...?

Frans Bouwen : JA

Dan verzoek ik nu de in deze kerk aanwezige predikanten om, met mij, met het uitspreken van een woord uit de bijbel, Frans een zegen te geven over het ambt waartoe hij vanaf vandaag geroepen is.

Bevestiging en handoplegging

Aanvaarding door de gemeente

Voorganger:

Gemeente, ik verzoek nu u allen om op te staan en aan de leden van deze gemeente, de Nederlandse Protestantse Gemeente rond het Meer van Genève, om antwoord te geven op de volgende vraag:

Gemeente, wilt u Frans Bouwen in uw midden als uw voorganger ontvangen en aanvaarden, om met hem te zoeken naar een gelovig denken en leven in deze wereld, in de geest van het Evangelie van Jezus Christus, en hem daarbij hooghouden in zijn ambt?

Gemeente: Ja

Overdenking op Zondag 20 november 2016 om 11.00 uur te Commugny In de Eredienst tot Bevestiging als predikant van de Protestantse Kerk in Nederland (PKN) van drs Frans Bouwen en zijn intrede bij de Nederlandse protestantse Gemeente rond het Meer van Genève (NPG)

Overdenking door ds. Frans Bouwen, na de Bevestiging en Aanvaarding door de gemeente

Lezingen Exodus 3:13-15 ; Johannes 20 : 19-22; 1 Kor 15: 12-17, 20

Gemeente van Christus,

...het heeft even geduurd voordat ik voor uw ogen in het ambt bevestigd mocht worden. Een kleine 40 jaren, maar dat gebeurt wel meer, vooral in de Bijbel! U, gemeente, inclusief mijn dierbare dochters, naaste familie en vrienden, U allen bent er welkome getuigen van; ik kan dit alles alleen maar doen in goede, dankbare herinnering aan mijn lieve, overleden vrouw Karin, aan mijn overleden vader en schoonouders, en uiteraard in gedachte aan mijn moeder die door haar hoge leeftijd helaas afwezig is. Het is nu dan ook met grote vreugde en dankbaarheid dat ik mijn intrede als uw predikant mag doen.

Vorige maand eindigde ik mijn preek met de tekst die wij zojuist uit de Eerste Korinthebrief van de apostel Paulus hebben gelezen: '...maar als Christus niet is (op)gewekt, leeg dan (ook) de verkondiging van ons, leeg ook het geloof van jullie', staat er letterlijk. Deze tekst heeft mij altijd geïntrigeerd. Want, laten we eerlijk zijn, als je deze tekst leest en hoort na zo'n kleine 2000 jaren dan kun je dit toch niet meer geloven - dit is eigenlijk alleen maar níet meer te geloven, laat staan dat het ooit waar heeft kunnen zijn. Het is ongelooflijke materie, onbegrijpelijk, niet te vatten! Hoogstens een soort Harry Potter-achtig sprookje! Hebben die discipelen en apostelen van toen, met name die Paulus, toch niet een beetje teveel gefantaseerd over die bijzondere Man van Nazareth Jezus die wel in hun midden heeft bestaan? Maar 't ongelooflijke is dat alle getuigen van toen, al die discipelen en apostelen, zij hadden iets van een totale vernieuwing, een totale verandering ervaren nadat zij in ontmoeting waren gekomen met die Opgewekte, Opgestane Jezus, de Christus. Die was wel Dezelfde, maar niet Hetzelfde, en dát na zijn marteldood. Het leek wel of zij binnen hun eigen dagelijkse wereld in een nieuwe wereld terecht waren gekomen, en dat allemaal door die herschenen, verschenen Heer. Volgens alle getuigen had die nota bene de dood overwonnen! Het ging die getuigen daarbij helemaal niet zozeer over hoe en wat van de Opstanding, hoe en wat er precies gebeurd was, maar wel om dát het gebeurd was. En de apostel Paulus was daar zeer stellig in.

Nu had Paulus gehoord dat in zijn kleine eerste christengemeente te Korinthe - net zo groot als onze NPG - dat sommigen het hoe en wat en ook dát van Opstanding van doden sowieso in twijfel trokken en dat dus ook een Jezus Christus niet opgestaan of opgewekt kon zijn. Allemaal fantasie en projectie!, zeiden mensen van toen en zeggen mensen van nu. En wat doet Paulus? Hij draait in wezen alle argumentatie rond de Opstanding om; want hij zag dat de kern van zijn verkondiging, dat het hele Evangelie - zo broos ontstaan en opgerezen uit de coulissen van de Thora, de Psalmen en de Profeten - hij zag dat dit in groot zo niet onafwendbaar gevaar was, en hij zag ook dat het totaal nieuwe van de betekenis van Jezus' Christus Opstanding zijn kracht zou kunnen verliezen, net als bij zout; dat zou wel goed zijn tegen de hoge bloeddruk, minder zout, maar Bijbels gesproken:... als t zout zijn kracht verliest, waarmee zou het dan gezouten moeten

worden, om het met Jezus te zeggen. Dat wilde Paulus duidelijk maken, midden in deze wereld, onze wereld, die van Korinthe en van Commugny! Dit totaal nieuwe van de Opwekking moest zijn intrede gaan doen in onze wereld als een nieuwe baanbrekende werkelijkheid; het ging Paulus om die ontdekking, ja om die ontsluiting daarvan, met Jezus Christus begonnen, met Hem door God opgewekt als eersteling; het was letterlijk nieuwe toekomst als muziek, nieuwe toekomstmuziek; dat moet klinken! ... Muziek .. door God in de mens ontworpen!

Misschien mag ik het daarom het beste vergelijken met de negende symfonie van de Tsjechische componist Antonin Dvorak getiteld 'Uit de Nieuwe Wereld'. Toen Dvorak in 1892 vaste voet aan de grond zette in de VS, wist hij dat grote dingen van hem verwacht werden.. 'Blijkbaar moet ik ze de weg naar het beloofde land wijzen en naar het koninkrijk van een nieuwe, onafhankelijke kunst...' schreef hij naar huis. De Uit de Nieuwe Wereld symfonie is een soort muzikale retourreis die enerzijds voorwaarts reist naar de frisse weiden van de VS en daarna terug naar het vertrouwde Bohemen met zijn flora en fauna en het hart van de Tsjechische folklore. De symfonie is vol heimwee - als diaspora gemeente herkennen wij dit - ; het is tevens een liefdesverklaring aan Slowakije maar het blikkt vooruit op wat Uit de Nieuwe Wereld komt. Dvorak werd niet overal begrepen. Hij had een onwennige, nieuwe toon gezet. En zoals Dvorak met zijn Negende had God als het ware op andere wijze met de Opwekking van Jezus Christus, Zijn Eerste, een nieuwe toon gezet, een toon van een nieuwe komende wereld, een toon van zijn nieuwe Vrede, ons aangezegd door de Opgestane Jezus, die, zoals de Evangelist Johannes vertelt, spreekt en zegt: - Vrede zij u! -. De Opwekking was net als Dvorak's muziek eveneens een soort nieuwe liefdesverklaring van niet een, maar dé levende God die ons ooit zijn Naam bekendmaakte met 'Ik zal Zijn die Ik zal zijn, of Ik ben die Ik ben', voor U, jullie, met jullie, bij jullie; en ook Hij, God, kent een blijvend heimwee, zij het naar de mens, naar ons. Geen mens had dit kunnen bedenken; en zo werd en wordt met de verkondiging van Jezus Christus' Opwekking een nieuwe deur geopend om de nieuwe dingen die van God komen te laten binnentreden. 'Weten jullie dan niet dat Ik met de dingen van Mijn Vader bezig moet zijn?' had Jezus al voor zijn dood gezegd; en na zijn dood gaat dit Uit Zijn Nieuwe Wereld door. Daarbij mogen wij ons concentreren niet op een hoe en wat van de Opwekking zelf, want dat leidt tot eigen invulling - wat ook kerken door de eeuwen heen gedaan hebben, die wisten precies het hoe en wat van Jezus' Opstanding -, en dan blijft de verkondiging in wezen 'leeg'; neen, als we ons echter op het 'dat' concentreren dan gaat Uit de Nieuwe Wereld met deze Opwekking de deur van geloof, hoop en liefde open, waarbij Christus als het ware staande in de deuropening de nieuwe startmotor is; Hij legt naar ons een liefdesverklaring van het nieuwe af, van nieuwe vrede; daar verander je van, daardoor wordt je in een door God gewild, bezield verband getrokken; dan doen zelfs ziekte zoals kanker, of dementie, ellende, nood, bedreiging er in wezen niet meer toe, terwijl zij er wel als een ware gesel zijn...maar die zijn 'leeg' in het licht van de Opwekking van Jezus Christus! Ja, zelfs de dood kan niet tegen de werkelijkheid van de Opstanding op. De Opstanding zet je aan 'Opstanding' te worden; en daar kan je letterlijk opstandig door raken. Op-standig tegen alle 'leegte'! Want tegenover 'leeg' staat 'vol'. God is 'vol' van jou, je naaste, je leven, ons leven, ook al ben je ziek of in nood...zo klinkt en wordt het Uit God's Nieuwe Wereld. Dat wordt ons ook vandaag en morgen ingeblazen door God's eigen Heilige Geest; die Geest van vrede, gerechtigheid, van barmhartigheid en compassie, vergeving en vernieuwing...bref: die Geest van Liefde. En dat mag nog geloofd worden ook!

Maar ja, gemeente, waarom zo moeilijk allemaal, waarom niet gewoon ineens die Nieuwe Wereld hier? - waarschijnlijk omdat we samen - God naar mens, jullie, en van mens, jullie, naar God - samen moeten we eerst in waardigheid en volharding naar elkaar toegroeien. Immers, in een echte relatie groei je naar en aan elkaar, mogen we inderdaad in een bezielde verband komen te staan. En daarom is het startpunt daartoe, hier en nu: Christus is (op)gewekt, als startpunt, beginpunt, eersteling. Onze prediking is niet 'leeg', maar boordevol van deze verkondiging, boordevol van deze dingen waar ook ik nu mee bezig mag zijn! En met deze dingen treed ik graag samen met jullie in! Vanuit onze eredienst is het óp naar het pastoraat, naar onze kringen, naar het diakonaat en bezig in het apostolaat! Dit alles met grote dank aan de NPG, zijn kerkenraad en aan Saya!

In de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest!

Amen

Het Koninkrijk van God

Als je uit het raam kijkt en het is grauw en grijs, het regent en waait, dan verlang je naar de zon. Als je uit het raam van de wereld kijkt is het buiten bar en boos, het onrecht tiert welig, berichten van oorlogen hier en daar, dan verlang je naar het Koninkrijk van God, een maatschappij van vrede en gerechtigheid, waar iedereen in Gods zonnetje in zijn tuin of op zijn balcon mag genieten van een leven vol liefde voor zijn medemens. Waar bevindt zich dit koninkrijk? We kunnen er ons allemaal wel een vage voorstelling van maken hoe dat zal wezen met dat koninkrijk van God, maar we zouden er wel eens wat meer van willen weten. Hoe ziet het er uit, en vooral, komt er nog wat van? Jezus vertelt iets over het koninkrijk van God in gelijkenissen, want spreken over God en zijn Koninkrijk is cirkelen om een geheim met beelden, verhalen en gelijkenissen. Het gaat om zaken die niet gemeten of geteld kunnen worden. Deze gelijkenissen gaan over zaaien en oogsten, over zoeken en vinden. Het Koninkrijk der hemelen is als een mosterdzaad dat iemand in zijn akker zaaide. Het is het kleinste van alle zaden, maar eenmaal volgroeid is het groter dan alle tuingewassen en wordt het een boom. De God die uit een mosterdzaaitje een boom kan laten groeien, zal uit de toewijding en trouw van de zijnen zijn koninkrijk doen opbloeien, een veilige toevlucht voor velen. Jezus vertelde nog enige gelijkenissen: 'Het Koninkrijk Gods is als een zuurdesem, die een vrouw in drie maten meel deed, totdat het er geheel van doortrokken was.' En het Koninkrijk van God is als een schat, in een akker verborgen. Iemand ontdekte die schat en verstopte hem. In zijn blijdschap ging hij heen, verkocht alles wat hij had en kocht die akker. Ook is het Koninkrijk Gods als een sleepnet, neergelaten in de zee. Er komt van alles in terecht. Wanneer het vol is, halen de vissers het op de oever en ze gaan zitten om het goede in vaten te verzamelen en het slechte weg te gooien. Er zit van alles in het sleepnet van het koninkrijk, goed en kwaad. Na zekere tijd komen Gods heilige engelen om het goede van het kwade te scheiden. Jezus spreekt uit ervaring. Hij heeft de liefde van God ontmoet en gekregen en deed afstand van alles om zich geheel aan hem te wijden. Hij wist zich bemind en in tijd en eeuwigheid geborgen. 'Jij bent mijn kind, ik hou van jou.' Als een duif kwam dit woord van liefde uit den hoge naar beneden gevlogen. Jezus liet zich niet langer beheersen door de begeerte. Hij droomde nog alleen nog maar van het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid en hij leerde de zijnen daar hun geluk te zoeken. 'Droom niet van schatten die je het geluk niet brengen. Waarom het heil gezocht waar je het niet zult vinden? Vlak voor je ligt de schat, in de akker van het

gewone leven.'De arme dagloner verkocht wat hij had, hij deed afstand van alles wat tot dat moment zijn leven inhoud had gegeven. Zo handelde ook de welgestelde koopman. Zij deden dat van ganser harte, want zij hadden het koninkrijk van God ontdekt in de akker van hun eigen gewone leven.

Geert van Mesdag

Diaconie December – Eglise Presbytérienne du Rwanda

Deze vrouwelijke dominee in Vilette, VD, staat in contact met een bevlogen dominee in Rwanda. Hij is van de plaatselijke bevolking en doet er alles aan de armoede te verminderen. Dat betekent kinderen van de straat te halen en een schoolopleiding te geven. Hij houdt ze onder zijn hoede tot ze 18 zijn en een beroep hebben geleerd o.a. timmerman. De plaatselijke bevolking is heel arm, maar er is geen honger.

De dominee uit Vilette is net met 18 mensen (van middelbare leeftijd!) uit haar gemeente gaan helpen en in juli gaat ze met 20 jongeren helpen. Mooi voorbeeld!

Dit is een kort verslag van Aude ROY MICHEL, Dominee van de Paroisse de Vilette :

L'Eglise presbytérienne du Rwanda est une des Eglises soeurs de notre Eglise Réformée. Nous la soutenons depuis 70 ans dans la construction d'écoles, d'hôpitaux, de formation des pasteurs et de diaconie.

Voici les projets d'entraide pour 2017 :

- rénovation de deux classes primaires dans la Kirinda Parents' school et création d'une bibliothèque
- rénovation de la salle polyvalente du lycée de Kirinda
- soutien à la petit école de couture de Kirinda: financement de tables et rénovation d'une salle de cours.

Ces travaux seront fait partiellement par les jeunes de la paroisse avec qui j'irai en août prochain et le reste sera fait par des ouvriers locaux sous la gestion des pasteurs.

Si je trouve assez de sponsors j'aimerais aussi financer la création d'une cantine pour le centre des enfants de la rue de Kigali (CPAJ).

Diaconie Januari : La Maison van Terre des Hommes

In Zwitserland staat een huis... verscholen in de bergen bij Saint Maurice (Vaud). „La Maison“, een bijzonder huis vol leven, vreugde en vrolijkheid. Maar vaak heerst er ook een serene rust.

- 50 kinderen van gemiddeld 2 tot 15 jaar uit alle windstreken wonen er en ze zijn of waren ernstig of levensbedreigend ziek. Een hartoperatie, een slokdarmoperatie (verbrand door chloor of caustic soda) of Noma, een infectie die tot ernstige gezichtsdeformatie leidt.....(de „verborgen“ ziekte van Afrika).
- 200 Kinderen per jaar komen er (ze blijven 3 tot 6 maanden) - op reis naar het leven („a journey to life“, „voyage vers la vie“).

- Kinderen die in hun eigen land niet geholpen kunnen worden, en anders gewoon dood gaan. Ze komen er voor de operatie en blijven daarna een aantal weken of maanden om te revalideren. Soms komen ze terug voor nog een operatie.
- Kinderen die net zoveel recht op leven hebben als onze kinderen of kleinkinderen.

„La Maison“ van „Terre des Hommes“: dit keer zo heel dichtbij! Totaal afhankelijk van giften, dus ook de Uwe !

Laten we deze kerst een groot aantal kinderen de kans geven hun reis naar het leven te maken.

Opbrengst ziekenhuis Nepal : fr 430.-

Frances Sandberg

Contact opnemen via de website van de NPG

Bent u wel eens op onze website www.ned-pg.ch geweest ? De komst van onze nieuwe dominee Frans Bouwen zal een goede gelegenheid worden om er nieuw leven in te blazen, en beetje bij beetje zullen verbeteringen en vernieuwingen doorgevoerd worden. Uw feedback daarbij zal een grote hulp zijn. Komt U eens langs op www.ned-pg.ch en stuurt U via de contactpagina uw vragen of opmerkingen. Deze komen bij ondergetekende terecht die ze dan direct zal verwerken of anders doorsturen naar dominee of leden van de kerkenraad.

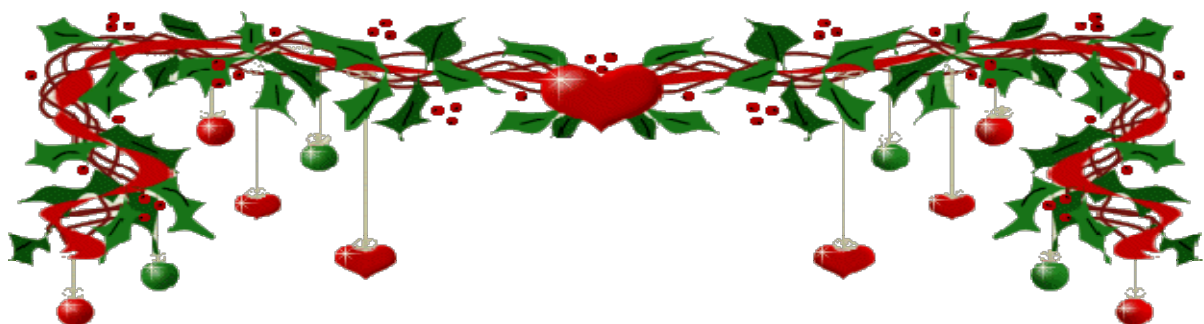
De contactpagina biedt op het moment de volgende opties :

- e-Pastoraat: Om contact op te nemen met de predikant voor pastorale ondersteuning;
- Bezoek predikant aanvragen: Om een bezoekspraak met de predikant te maken;
- Lid worden: Als u belangstelling heeft om lid te worden van de NPG;
- Kerkblad "Kontakt" ontvangen: Als u in de toekomst het kerkblad van de NPG wilt ontvangen (via post of email)
- Overigen: Voor al uw overige vragen/opmerkingen.

Met plezier uitziende naar Uw reacties

Uw webmaster, Koos van der Maas

Mijn naam is ... In het Februari nummer zal Rick Nibbering zich voorstellen. We zouden het leuk vinden indien ook andere nieuwe leden zich in Kontakt met een stukje over zichzelf willen introduceren.

Van de Financiële Commissie : Oproep voor december

Halen we de begroting voor 2016?

Per 18 november moet er nog Fr. 14'000 binnen komen om het geogde bedrag aan bijdragen van Fr. 50'000.- te bereiken. Wij roepen allen op die gewend zijn hun bijdrage in december over te maken om de NPG niet te vergeten. Met onze nieuwe predikant ds Frans Bouwen maken we een goede doorstart met het kringenwerk en met de kerkdiensten in Commugny voor een pastoraat in de Nederlandse taal. De opkomst in Commugny is veelbelovend.

Hier de laatste vergelijking van de ontvangen inkomsten vergeleken met een jaar geleden.

	<u>November 2015</u>	<u>November 2016</u>
Bijdragen	Fr. 42'860.-	Fr. 35'800.-
Kontakt	Fr. 1'560.-	Fr. 1'360.-
Kerk kollekttes	Fr. 2'340.-	Fr. 3'064.-
Diaconie kollekttes	Fr. 4'005.-	Fr. 5'128.-

We hopen nog Fr. 13'500.- te ontvangen plus wat inkomsten van de brocantetafel bij de kerstviering in Begnins.

U weet het vast nog wel CCP 12-13678-3

IBAN CH16 0900 0000 1201 3678 3

Mocht u graag een giro-overschrijvingsbiljet ontvangen bel de penningmeester (021-802 21 13), hij stuurt het u per omgaande toe.

Namens de FC, Eef J. Vogelezang, Jan B. Vos

BIJBELLEESROOSTER DECEMBER 2016

<https://www.bijbelgenootschap.nl/wp-content/uploads/2015/12/Bijbelrooster-2016-LR.pdf>

1 dec	Psalm 24	Te groot voor een gewone poort	16 dec	Jesaja 6:1-13	Roeping
2 dec	Romeinen 14:1-12	Plicht van de sterkste	17 dec	Jesaja 7:1-9	In het nauw
3 dec	Romeinen 14:13-23	Overtuigingskracht	18 dec	Jesaja 7:10-17	Ongevraagd teken
4 dec	Romeinen 15:1-13	Bijbelstudie	19 dec	Jesaja 7:18-25	Kaalslag en overvloed
5 dec	Romeinen 15:14-33	Nieuwe wegen	20 dec	Filippenzen 4:1-9	Vreugde
6 dec	Romeinen 16:1-16	Hartelijke groeten	21 dec	Filippenzen 4:10-23	Voldaan
7 dec	Romeinen 16:17-27	eervolle vermeldingen	22 dec	Jesaja 8:1-10	Billboard
8 dec	Psalm 141	Geurig gebed	23 dec	Jesaja 8:11-23a	Maak het verschil
9 dec	Filippenzen 1:1-11	Verlangen	24 dec	Jesaja 8:23b-9:6	Licht in de duisternis
10 dec	Filippenzen 1:12-26	Doelgericht	25 dec	Johannes 1:1-14	Menselijk Woord
11 dec	Filippenzen 1:27-2:11	Eenheidsstreven	26 dec	Jesaja 9:7-16	Getroffen
12 dec	Filippenzen 2:12-18	Inspanning	27 dec	Jesaja 9:17-10:4	Recht en onrecht
13 dec	Filippenzen 2:19-30	Meeleven	28 dec	Jesaja 10:5-19	Niet alleen Israel
14 dec	Filippenzen 3:1-11	Wat is waardevol?	29 dec	Jesaja 10:20-27	Terugkeer
15 dec	Filippenzen 3:12-21	Op weg naar de finish	30 dec	Jesaja 10:28-34	Geschreeuw
			31 dec	Jesaja 11:1-10	Nieuwe bloei